

Men det er selvfølgelig værd at minde om forløbet af denne sag, som heller ikke regeringen er imponeret af. Jeg betragter i hvert fald mig selv som en slags hovedansvarlig for det forlig om SU-lovgivningen, som vi gennemførte, og hvor vi, som det er sagt fra talerstolen i dag, under forhandlingerne også drøftede forskellige transportordninger, men ikke, som hr. Lars Løkke Rasmussen understregede det, på det tidspunkt kunne finde plads til en transportordning inden for den samlede SU-ramme.

Så var det selvfølgelig ejendommeligt at opleve, at der pludselig manifesterede sig et flertal af partier uden om regeringen, som klart gav udtryk for, at de nu ønskede at gennemføre en transportordning.

Det gjorde selvfølgelig, at regeringen aktionerede i sagen, fordi vi dog gerne ville have indflydelse på transportordningens udformning, så ordningen kunne blive indrettet på den måde, som vi fandt ville være den mest hensigtsmæssige at indrette en sådan ordning på. Det er det, lovforslaget har sit udgangspunkt i, og det er altså blevet en refusionsordning.

Jeg vil ikke hævde, at ordningen ikke er bureaukratisk – og dermed kan jeg måske også glæde hr. Poul Nødgaard – men det er ikke muligt at gennemføre en ordning af denne karakter, uden at det medfører et vist bureaukrati. Men jeg må sige til hr. Nødgaard, at hvis man forestillede sig, at der blev indført en fradragsordning – som andre i øvrigt også har været inde på – ville det jo ikke betyde, at der ikke også ville være knyttet et stort bureaukrati til en sådan ordning, nemlig ved, at titusinder af selvangivelser skulle kontrolleres, for at man kunne være sikker på, at de pågældende fradrag nu også var reelle. Så jeg må desværre sige, at en ordning som denne ikke kan gennemføres uden et vist bureaukrati.

Så er der blevet spurgt, om der ikke også her kan forudses et vist misbrug. Ja, helt afvises kan det ikke, og det hænger sammen med, at vi fra regeringens side har valgt den mindst bureaukratiske model. Men vi har selvfølgelig tænkt os at følge sagen op og følge med i, hvordan ordningen administreres, og er der behov for at foretage ændringer, er vi selvfølgelig indstillet på dét.

Og når det gælder finansieringen, skal den jo finde sin plads i det finanslovsforslag, som nu er under endelig forhandling med henblik på vedtagelse i slutningen af året.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal gøre det meget kort og blot sige, at der dog var en lille indrømmelse fra ministerens side med hensyn til, at der er et vist bureaukrati i denne sag.

Men hvis man nu forestiller sig, at det her stykke papir, som jeg holder i hånden, er det stykke papir, som man får fra skattevæsenet, og hvor der står, hvad man har fået i SU, og hvad man ellers har tjent osv., så skal den studerende jo bare i den rubrik, der hedder befordring, skrive så og så mange kroner, og så tager skattevæsenet nogle stikprøver blandt dem, der har befordringsudgifter, nøjagtig som det tager stikprøver af andre ting.

Vil ministeren så ikke erkende, at det er det absolutte minimum af bureaukrati, at det er den pågældende studerende selv, der på sin selvangivelse, som tilsendes fra det danske skattevæsen, i rubrikken for befordring skriver det beløb, som han eller hun er berettiget til at få?

Intet bureaukrati i dét! Skattevæsenet vil ikke skulle krumme så meget som et hår på nogen ved at gennemføre en sådan ordning. Og det er ikke nødvendigt at foretage nogen personaleudvidelse, for skattevæsenet vil bare skulle tage lidt flere stikprøver, og når man kan se, at den pågældende studerer et eller andet fag, og man kender afstanden fra f.eks. Ringsted til København, kan man jo hurtigt se, om det beløb, der står på den selvangivelse, som vedkommende har returneret, er rigtigt.

Så jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren har kunnet sige god for det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg synes bare, hr. Poul Nødgaard burde forklare os, hvordan skattevæsenet ved stikprøver skulle kunne kontrollere, hvilke studerende der studerer hjemme 1 dag om ugen, og hvilke der gør det 2 dage om ugen, for det kræver da et ret indgående tjek af borgerne at kunne konstatere dette.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har kun én kommentar:

Når man er tilhænger af sit eget forslag, sådan som hr. Kjeld Rahbæk Møller er, kan man sagtens komme med en hel masse indvendinger og sige hvis og hvis og hvis. Men jeg er et hundrede og ti procent sikker på, at ingen danske